

ÇANAKKALE DESTANI

Topladım daha on dört yaşımdayken arkadaşlarımı,
Anacığım kınaladı o güzelim saçlarımı,
Üzülme garip anam çatma kaşlarını,
Dökme sakın al yanaktan yaşlarını!

Tam vedalaşıyordum anamla, babamla
Geldi komutanım koşar adımlarla.
“Asker hazır mısınız vatan için savaşmaya?”
Ellerini öpmeyi unuttum o heyecanla!

Ne oldu anlamadım koyulduk yola.
Sordum: “Komutanım varmadık mı hâlâ?”
“Az kaldı asker, dayan biraz daha,
Ya gazi olacaksın ya şehit nasıl olsa!”

Vardık Çanakkale’ye, askerin biri inledi,
Dağlar, taşlar sanki bu sesi dinledi,
Hain düşman hiç dur durak bilmedi,
Mehmedim’de hep saldırdı, sinmedi!

Sinirlendim, efkârlandım ama yatıştım,
Türk askeri olmak için yarıştım,
Yaralandım, sakat kaldım ama savaştım,
Akan al kanımla toprağa karıştım.

Çanakkale’de kaldı tek bacağı, tek elim
Şehit olsam da sevmektir vatanımı emelim,
Türk ulusunu korumaktır tek görevim,
Vatanımı canımdan çok severim.

Bizim asker fedakârdır fedakâr!
Hain düşman, söyle seni kim takar?
Milletin yüreği kor gibi yanar,
Bu topraklarda daha ne yiğitler var!

ŞİİR / TÜRKİYE MANSİYONU

Adı/Soyadı : *Süleyman Barış*
BAĞCIOĞLU

Okulu/Sınıfı : *Göbelezoğlu Ortaokulu-*
8/C

İlçesi /İli : *Edremit / Balıkesir*